

denne stat udbetale det overskydende beløb til personen.

I nogle tilfælde er der også opkrævet en anden kildeskat af en rentebetaling end den kildeskat, som er nævnt i direktivets artikel 11. I så fald skal bopælsstaten indrømme dobbeltbeskatningslempelse for den anden kildeskat, inden den giver godtgørelse for kildeskat efter direktivet.

Nogle obligationer har en klausul om, at der ikke vil blive opkrævet kildeskat af deres renter, samt at hvis der alligevel skulle blive opkrævet kildeskat af renterne, kan obligationsejeren forlange kompensation for denne skat, og såfremt en obligationsejer forlanger dette, kan obligationsudsteder indløse hele serien (klausul om gross up og førtidig indfrielse). For at undgå risikoen for kaos på finansmarkedet som følge af førtidig indløsning af obligationer, skal direktivet i en periode ikke omfatte renter af obligationer, jf. *artikel 15*.

Undtagelsen omfatter alle obligationer, som første gang er udstedt inden 1. marts 2001, eller hvis emissionsprospekt blev godkendt inden denne dato af de kompetente myndigheder efter direktiv 80/390/EØF eller af de ansvarlige myndigheder i lande uden for EU.

En obligationsserie, som er udstedt eller godkendt inden 1. marts 2001, kan senere blive udvidet.

I så fald vil direktivet omfatte hele obligationsserien – dvs. både den oprindelige emission og enhver yderligere emission – hvis der er tale om obligationer, der er udstedt af en regering eller dermed beslægtet enhed, som opregnet i bilaget til direktivet. Hvis obligationerne er udstedt af enhver anden emittent, bliver alene den yderligere emission omfattet af direktivet.

Undtagelsen i artikel 15 gælder kun i den overgangsperiode, hvor Belgien, Luxembourg og Østrig anvender kildeskattesystemet, jf. artikel 10.

Hvis denne overgangsperiode varer efter 31. december 2010, skal undtagelsen efter denne dato alene omfatte renter af obligationer, som indeholder klausuler om gross up og førtidig indfrielse.

Artikel 16 præciserer, at direktivet ikke hindrer opkrævning af andre kildeskatter.

Artikel 17 angår gennemførelsen af direktivet i national ret.

Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet som national ret inden 1. januar 2004.

Medlemsstaterne skal anvende de ny nationale regler fra 1. januar 2005 under forudsætning af, at Schweiz samt Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino fra samme dato anvender regler svarende til direktivets i overensstemmelse med de aftaler, som

EU efter enstemmig beslutning indgår med disse tredjelande, og at der er aftaler eller andre ordninger, hvorefter Hollands og Det Forenede Kongeriges relevante tilknyttede områder (Aruba og Hollandske Antiller samt Isle of Man, Guernsey, Jersey, Anguilla, British Virgin Islands, Cayman Islands, Montserrat og Turk and Caicos Islands) fra samme dato foretager automatisk informationsudveksling eller opkræver kildeskat. Senest 30. juni 2004 skal Økofin-Rådet ved enstemmighed afgøre, om disse forudsætninger er opfyldt, og i modsat fald skal Rådet ved enstemmighed beslutte en ny dato for anvendelsen af de ny nationale regler.

Efter *artikel 18* skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Økofin-Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktivet og eventuelt foreslå ændringer, som er nødvendige for bedre at sikre beskattningen af opsparingsindkomst og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.

3.1.3. Lovforslagets indhold vedr. rentebeskatningsdirektivet

Rentebeskatningsdirektivets vedtagelse medfører, at danske skattemyndigheder skal indsamle oplysninger om indkomst fra opsparing - hvad enten opsparringen er placeret her i landet eller i udlandet - som betales eller godskrives her fra landet til personer med skattemæssigt hjemsted i andre medlemsstater, og videreende oplysningerne til skattemyndighederne i de pågældende stater.

Den foreslåede § 8 X i skattekontrolloven har regler om en ny indberetningspligt vedr. renter m.v., som danske betalingsagenter betaler til fysiske personer hjemmehørende i andre medlemsstater. § 8 X har også regler om indberetningspligt for betalinger til udenlandske modtagere, som på den ene side ikke er fysiske personer og på den anden side hverken er selskaber, andre enheder, der er omfattet af generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, eller investeringsinstitutter. § 8 X går endeligt ud på, at de danske skattemyndigheder skal sende de indberettede oplysninger videre til skattemyndighederne i den stat, hvor rentemodtager er hjemmehørende.

Omvendt vil direktivet medføre, at andre medlemsstater myndigheder giver de danske myndigheder oplysninger om indkomst fra opsparing, som betales fra disse stater til fuldt skattepligtige fysiske personer - hvad enten opsparringen er placeret i den pågældende stat eller i et andet land.

Den foreslåede § 11 i skattekontrolloven går ud på, at de danske skattemyndigheder kan modtage oplysninger om renter m.v., som fuldt skattepligtige perso-